

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΜΑΓΟΡΑΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

[17 Μαρτίου 1878.]

Εχων ημ. 31. Η ημ. έχει ώρ. 12 και η νύξ ώρ. 12
31 19 Κ. Σταυροπροσκυον. Χρυσάνθ. κ. Δαρείας 78 288
1 20 Δ. Τών εν τη μονή αγ. Σάββα αναιρ. πατ. 79 287
2 21 Τ. Ίακώβου όμολ. 80 286

N. Σ. ώρ. 10 και λ. 29 μ. μ.

3 22 Τ. Βασιλείου έερομ. 81 285
4 23 Π. Νίκωνος όσιουμ. 82 284
5 24 Π. Ζαχαρίου όσ. 83 283
6 25 Σ. Ό εύαγγελισμός τής Θεοτόκου. Άργ. 84 282

ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ

15 Μαρτίου. Συν. μετ. μεταλλ. έτ. «Σούνιον». (Πειραιά)
15 Μαρτίου. Κλήρ. όμολ. έλλη. θανείου φρ. 25 εκατομμ.
15 Μαρτίου. " " " " " 4 "

ΔΡΟΜ. ΤΩΝ ΑΤΜΟΠ. ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Αναχωρήσεις και άφίξεις κατά δεκαπενθημεριάν.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

21 Μαρτ. ημ. Τρ. Αδστρ. εις Αίγυπτον.
" " " " Έλληνικόν εις Θήραν, Νάξον κλ.
23 " " Πε. Γαλλικόν εις Κωνσταντινούπολιν.
24 " " Πα. Έλλ. εις Άνδρον. Μήλον κλ. (διά Σόρου) Ίταλ. εις Θεσσαλονίκην.

ΑΦΙΞΕΙΣ

20 Μαρτ. ημ. Δε. Αδστριακόν εξ Αίγύπτου.
23 " " Πε. Έλλην. του Εξδοτικού κόλπου.
" " " Πε. Γαλλικόν εκ Μασσαλίας.
26 " " Κω. Έλληνικόν εκ τών νήσων.

Σημ. Αί γραμμαί τών Έλληνικών άτμοπλοίων δέν έπα- νελήθησαν τακτικώς άσασαι.

Υγεινή κατάστασις

ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ

[6 - 12 ΜΑΡΤΙΟΥ 1878]

Οί κάτοικοι τών Αθηνών ύπολογίζονται περί τάς 65,000. (Κατά τήν έπίσημον άπογραφήν του 1870 άνήρ- χοντο εις 44,510).

Table with 3 columns: Nόσοι, Αποθίσεις 6-12 Μαρτ., Αποθίσεις προη. 1689μ. Rows include Μηνιγγίτις, Χρόν. νοσ., Έγκ. άποπληξία, Κακοήθης πυρ., Βρογχίτις, Πνευμονία, Πνευμον. φθίσις, Νόσοι τής καρδιάς, Κοκκ., Νόσοι τής κοιλίας, Νόσοι του ήπατος, Πρ. τοκετός, Λαρυγγ., Γήρας, Χειρουργ. παθ., Διφθερίτις, Έκλαμψία, Ατελής άνάπτ.

Πληροφορίαί περί τινων άλλων πόλεων.

Παρίσιου: - Πληθυσμός: 1,988,806. - Αποθίσεις 1-8 φεβρουαρίου 1878, 1019.
Λονδίνου. - Πληθυσμός: 3,577,304. - Αποθίσεις από τής 27 Ιαν. - 2 φεβρ. 1878, 1,703.
Βερολίνου. - Πληθυσμός: 1,004,093. - Αποθίσεις από τής 20-26 Ιανουαρίου 1878, 427.

Table with 3 columns: Commodity, Price, Commodity, Price. Rows include Άρτος γαλ., κ. α. π., κ. β. π., Αστακός έκαστός, κουτιού., Ταχίμι ή όκά., Σουπιές ή όκά., Καλαμάρια ή όκά., Όκταπόδι ή όκά., Μίδια ή όκά., Καλόγην. ή όκά., Στρείδα: α μωγ. τὰ 2., μικ. τὰ 2., Πνίταις εκ., Φακή ή όκά., Ρεβίθια, Φασόλια ή όκά., Κοικιά Εηρά ή όκά., γλ. ή όκά., Φάβα ή όκά., Χαβιάρι ή όκά., Ταραμάς ή όκά., Έλαιάι ή όκά., Άγιοτάρ. ή όκά., Όκταπ. ξ. ή όκά., Σουπιές ξ. ή όκά., Λεμόνια τὰ 2., Κρόμμυα ή όκά., Σπαράγγια δ., Πατάτες ή όκά., Μπιζέλια ή όκά., Άγκινάρες α! 2., Σπανάκι ή όκά., Λάχανον ή όκά., Δομάτες ξεν. ή όκά., Πορτογαλλ. ξκ., Άπίδια ή όκά., Μηλα ή όκά., Χαλβάς ή όκά., Καρόδια ή όκά., γαλ. ή όκά., Άμούδαλα Χίου., Κουρμάδες εκλ., Σταφ. βρζ. ή όκά., Φουντούκια ή όκά., Σύνκα Σμύρνης, Δαμάσκηνα ή όκά., Σοκολ. Παυ. 4 κομ., Έλαιον α. π., β. π. όκά., Έλαιον γαλ. φιάλη, Ρύζι κοινόν όκά., Βενετ. ή όκά., Πάστα ή όκά., Καφές α. π. όκά., β. π. όκά., Ζάχαρ. κε., Πετρέλαιον, Ευλάθρ. στ.

Άλληλογραφία τής Έστίας.

κ. Ν. Μ. Σμύρνην. Διότι και σήμεραν έτι αι «Υψηλό- τатаί πανουργίαί του Μπερτόλδου και του άξίου αυτου υιού Μπερτολδίνου» τὸ «Βιβλίον τὸ όνομαζόμενον Σπανός» ή «Ιστορία Έθραυπολάς, τήν όποιαν εις τούς 1667 χρόνους, μηνί Ίουλίω 5, εκλεψε κρυφίως από τούς γονεΐς του, όπου εκάθονταν εις Κωνσταντινούπολιν εις τόπον λεγόμενον Φα- νάρι, ένας νέος Άρβανίτης λεγόμενος Δημος» και άλλα τοιαυ- τα ύψηλά και επιστημονικά άναγνώσματα καθαρωραΐζουσι τάς πλείετας εν Άνατολή βιβλιοθήκας τών ημετέρων, προς έλεγ- χον τών περιβουλλομένων κατά τήν Άνατολήν προόδων. — κ. Φ. Μ. Π. Αωζάνην. Ουδένα άξιον λόγου γνωρίζο- μεν ή έτησια συνδρομή του ζητ. περιόδ. είνε φρ. 20. Μό- νον γαλλικά γραμματόσημα ειςί δεκτά. — κ. Δ. Β. Παρι- σίου, Ν. Χ. Α. Γενεύην, Χ. Α. Ρ. Πάτρας, Καν Ε. Α. Γ. Άγγρίων, Ε. Ρ. Πειραιά, Α. Β. Θ. Κ. Α. Σ. Λευκάδα, Α. Π. Δ. Σ. Γ. Μ. Αθήνας. Έλ ή φθησ αν. Mmε Trois- étoiles. Si la richesse ne fait pas le bonheur, elle aide bien a supporter la misère. — κ.** Αθήνας. Οί κληρικοί μείχρι του θου αιώνος μόνον διά τήν λατρείαν είχαν ίδίας στολάς, εκτός δ' αυτής ενεδύοντο τήν κοινήν ένδυμασίαν, έφερον δη- λαδή συνήθη χιτώνα και επ' αυτου τήν μακράν ποδήρη τή- θενον (toga). Διεκρίθη δέ μετά ταυτα ή ένδυμασία των από τής τών λοιπών, άφ' ουτου άντι τής τήθεννου, εισήχθη εις κοινήν χρσθση ή βραχυτέρα γλαμύς (sagum), διότι οί κλη- ρικοί διετήρησαν τήν αρχαίαν τήθεννον ώς σεμνοτέραν και σοβαρωτέραν. Διά τόν αυτόν λόγον προετίμησαν οί κληρι- κού και τὸ μέλαν χρώμα παντός άλλου. Τὰ σήμεραν λοιπόν ένδυματα των κληρικών είνε δ' αρχαίος χιτών (τὸ έσωτερι- κόν) και ή τήθεννος (τὸ βάσον). Τὸ κάλυμμα τής κεφαλής έτροποποιήθη πολυτρόπως: εκλήθη δέ καλυμμαύχιον, διότι άλλοτε, κατά τὸ όπισθεν μέρος παρεκτεινόμενον, εκάλυπτε τόν αυχένα. — Ά νέμω Picciola par Saintine. Un philo- sophe sous les toits par Emile Souvestre. Τὸ πρώτον άνε- τυπώθη 40ι: διετύπρον εβραδεύθη υπό τής Γαλλικής Άκα- δημίας — κ. Α. Σ. Καλάμας. Τὸ φύλλον θά σταλή άμα εισ- πραγθη ή έτησια συνδρομή — Καν Ε* Αθήνας. Ο Σ Cham- forti λέγει που: Τὸ φρονιμώτατον των όσα έρρήθησαν περὶ ήάρου και άγαμίας είναι νομίζομεν τὸ εξής: Όποιον εκ των δύο τούτων και άν εκλέξης θέλεις μετανοήζει Ό Φανς- ναίλος μετενόησε κατά τὰ γερατά του ότι δέν εις νυμ- φευθή, λησμονών δ' άχάριστος ότι έζησεν επί έννενήκοντα πέντε έτη άπυλλαγμένος παντός οικογενειακού βάρους.